

ערש"ק פרשת ויצא
ט' כסלו ה'תשע"ז
חדר מנחם חב"ד מוסקבה

Содат

החידוּש

ילדים
של
שליחות

ראיון מיוחד
עמ' 10

תמונות מלמדות

אלבום המדבקות שמאיר את
היום, יום יום!
עמ' 14

תתקשר, תצליח

רשמים מ'כינוס השלוחים העולמי'
מזווית אישית
עמ' 5

הכל תלוי באמאד!

ילדים יקרים,

אתם אוהבים בידכם כעת את עתון החיל. אך, מיד אתם - כקוראים נאמנים - שמים לב פי משהו שונה כאן.. ומיד מגלים שמדבר בעבי. העתון רב עמודים, יחסית לשבוע רגיל..

ומיד שואל את עצמו הקורא הנאמן - תוך כדי שהוא מנופף באגודלו דורכם של למדנים - מה נשתנה? הוא תמה בלשון ההגדה. הן לא חג ולא ל"ג, לא סכות ולא שבועות?..

במחשבה שניה, נזכר הנאמן, בשבוע שעבר לא התפרסם העתון כלל ועקר! ואם כן - מנופף הלמדן הקטן שוב באצבעו, והפעם ביקר שאת - לא די בהגדה זו של הגליון! ומערכת העתון חיבת לנו עוד כף וכף עמודים!... אכן, שאלה.

חסידים, נוהגים בהתאם להוראת הפעל שם טוב הקדוש, ומכל דבר הם משתדלים ללמד הוראה בעבודת ה'. חשבתי לעצמי, אולי ניתן ללמד מכך הוראה מעניינת: לפעמים, דוקא דבר שנראה לנו כרגע כחסרון וכעניין לא רצוי, יתברר בעתיד כדבר שגרם לנו להתעלות עוד הרבה יותר..

לא אחת נוטים ילדים ומבגרים להתאכזב מרה אם משהו לא מסתדר להם לפי התכניות. עלינו לזכור כי כל מה שקורה לנו - הוא לטובה, גם אם ברגע זה נראה לנו בדיוק להיפך, יתכן שבצעתיד הקרוב או הרחוק נזכה לראות כיצד הארועים הללו היו לטובתנו.

העורך

עשו: "אליפז בא הנה"

אליפז: "כן אבא"

עשו: "רוץ מהר אחרי יעקב אחי, הוא יצא לכוון חרן"

אליפז: "מה, אני יכול ללכת אתו?"

עשו: "לא, אני רוצה שתהרג אותו.."

אליפז: "אבל אבא,

המלמד ספר

לי על הנבואה

שבתחלה הבנים

של אברהם

יסבלו, ואחר כך

יהיה להם טוב.

ואם תהרג את יעקב

לא יהיה מי שיסבל.."

עשו: "מי המלמד שאמר לך

את זה?"

אליפז: "ר' יעקב!"

עשו: "קח חילים וצא לדרכך! שמעת

אותי?"

אליפז: "ר' יעקב! ר' יעקב! חכה רגע!"

יעקב: "שב, הרגע, מדוע אתה בוכה?"

אליפז: "כי אבא שלי צנה עלי להרג

אותך"

יעקב: "אכהה זו בעיני, אבל יש לי

רעיון!"

אליפז: "ידעתי שתמצא משהו"

יעקב: "אתה תקח ממני את כל חפצי, ברגע אחד אני אהפך לעני מרוד והרי

"עני חשוב כמת" וכך אביך ירגע!"

אליפז: "אני ממש מצטער

שהשארתי אותך בלי

כלום, לפחות עכשו

לא יהיה לך כבוד

בפיסים."

יעקב: "לא נורא,

הסלם מצב ארצה,

יהיה בסדר.."

אליפז: "אוהב אותך

דוד, נהיה בקשר.."

יעקב המשיך בדרכו ללא כסף

וללא מעיל, בחוץ היה קר אבל לבו

היה מלא אשר ונחת על שאפלו את

אליפז בנו של עשו הצליח לחנך

לאהבת 'ישראל', לאמונה בתורה

ולכבוד הורים...

האדמו"ר האמצעי בעל ההלכות,

ההילולא וחג הגאולה דט' י' כסלו,

אמר פעם:

"מי שעשה את נעוול לעיר חסידית

שמגדלת חסידים בעלי עבודה, אילו

לא הרבנים - אלו דוקא המלמדים!

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' דוד ורעייתו רחל ריסא ע"ה חנזין

עיתון 'החייל' - עריכה: ר' שיעילה גרוס מערכת: ר' אבי גדו', ר' יוסף יצחק דליון, ר' אפרים אלטשולער,

הת' אוריה ג'ורי, הת' נפתלי רייניץ עיצוב: ר' אברמי זקס, הת' נפתלי רייניץ

פניות, תגובות והערות ניתן לשלוח לכתובת: achayalru@gmail.com

זמני השבת

כניסת השבת: 15:39

צאת השבת: 17:04

ביום ראשון נערכה התוועדות חגיגית בחדר, והשמחה כפולה ומכופלת: גם השלמה לחגיגת ראש חודש כסלו, גם מקבלים את הבאים מ'כינוס השלוחים', וגם: השקת אלבום 'היום יום' המהודר, ופתיחת המבצע 'חיים היום יום' - הכולל משימות שבועיות, ובקיאות בפתגמי היום יום המופיעים באלבום.

סעודה חגיגית התקיימה בחדר האוכל, במסגרתה התוועדו עם התלמידים ר' אברמי זקס, שעורר על ההתקשרות לרבי, ור' יוסי ליפסקר שריתק את כולם במעלותיו הנפלאות של היום יום, והודה לצוות החדר על ההשקעה הרבה, ולמערכת עיתון 'החיל'.

בסיום ההתוועדות עלו תלמידי החדר לבית הכנסת לתפילת מנחה, ולשמיעת הסבר מפורט על האלבום והמבצע, על ידי ר' אבי גדד' ומנהל החדר ר' יוסי קעניג.

כזכור, ר' יוסי עומד מאחורי השלמת האלבום והבאתו לדפוס, ובדחיפת המבצע הגדול, בעבודתו ללא ליאות ובתנאים בלתי אפשריים, על מנת שתלמידי החדר ייהנו ממבצע ברמה גבוהה ומאווירה חסידית ואיכותית.

שיעור חסידות חדש נפתח בבית הכנסת של החדר! מידי בוקר מתאספים תלמידי כיתה ו', לשיעור חסידות הנמסר על ידי אחד התלמידים, ומתכבדים בשתייה חמה.

בתמונה: נוטעל'ה גורליק (חבר המערכת) מוסר את השיעור הראשון.

תלמידי כיתה ז' ערכו ביקור מיוחד בישיבת תומכי תמימים בסופרינא, במהלך היום למדו התלמידים בזאל הישיבה והתוועדו עם המשפיע הרב זושא גורליק.

הביקור נערך ביום כ' מר-חשוון יום הולדת הרבי הרש"ב מייסד הישיבה, ולאור הוראת הרבי לבקר וללמוד בישיבת תומכי תמימים ביום מסוגל זה.

מערכת עיתון 'החייל' משגרת, בשם כל צוות 'חדר מנחם' -
ברכות מלא הופניים
למנהל המוסדות היקר והמסור

ר' יוסף יצחק ליפסקר שי'
ולכל משפחתו הנכבדה,
לרגל בא בתו בקשרי השידוכין עב"ג

ייתן השי"ת שיהיה הבנין עדי עד, ושיקימו בית נאמן בישראל, מיוסד
על אדני התורה והמצוות כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות ויזכו לגרום רוב נחת לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

ברכות מאליפות

לעורך עיתון החייל,
המלמד המסור

ר' שיעלה גרום

לרגל יום הולדתו

יה"ר שיזכה לרוות נחת מכל
תלמידיו היקרים ויראה בשנה
זו הצלחה רבה בכל מעשה ידיו
בגשמיזת וברוחניזת!!
מערכת החייל ותלמידי חדר מנחם

מזל טוב

לחבר מערכת החייל

הז' קלמן שיחי דלזין

לרגל בואו בקשי השידוכין עב"ג

בנין עדי עד!

וברכה כפולה ומכופלת

לאחיו המלמד המסור

ר' יוסי דלזין

ולגיסו מנהל החדר

ר' יוסף יצחק קעניג

מערכת החייל ותלמידי חדר מנחם

בשעה טובה ומוצלחת נפתח חוג מקהלה לילדי
כיתות ג'-ו'. במקהלה מתאמנים הילדים על שירת
ניגונים מקצועית ואחידה מתוך הלב.

על אף שהחוג רק התחיל, הצופה מן הצד לא יכול
שלא להתפעל כבר עכשיו מהשירה המרגשת
והעוצמתית של הילדים.

ברכות השחר

לכל שאלה? תשובה!

הרב יוסף יצחק מרזל

מנהג חב"ד לברך ברכות השחר בבית קדם הליכה לבית הכנסת, ובפרט פאשר עובר זמן רב בין
הקימה להליכה לבית הכנסת.

אמנם, הרבה נהגו לברך הכל בבית הכנסת. סבת הדבר היא, שהיו זמנים בהם לא היה אפשרות
לנקות ידיים בצורה טובה בבית, וגם לא היו בקיאים ולא ידעו לברך את הברכות לבד. לכן
תקנו לאמרום בבית הכנסת. אך פיוס, שסבות אלו לא הולנטיות, וכך יודעים לקרא לבד, יש
לברך בבית כמו שהיה מתחלה. שהרי מוטב להסמיך את הברכה להנאה שעליה מברכים כמה
שיותר, ולכן מיד לאחר הקימה, התנועה, ולבישת הבגדים, יש לברך על ההנאות שאנו נהנים
מהם, ולהודות לה'.

מקורות: שו"ע אדה"ז סימן ו' סעיף ד', סימן מ"ו סעיפים ב'-ג', אגרות קודש חלק י"ט עמוד ש"צ.

מתי הזמן המתאים
לומר ברכות השחר?

שליח, מקושר

הצצה מיוחדת אל 'כינוס השלוחים העולמי' שנעל השבוע

ההתוועדות והאווירה המיוחדת, הסיפורים והרגעים המרגשים, וגם:

התוועדות עם המלמדים שהשתתפו בכינוס

אוריה ג'ורי, 770

תוך השקט של חדש מר חשוון, פורצת לפתע המלה רבה. שכונת "קראון הייטס" שכבר החלה להתרגל לשקט שאחרי חדש החגים, שוב לובשת חג.

כנוס השלוחים העולמי. צבא המלה מפל קצוי תבל מתכנס ומגיע לשבוע במחיצת הרבי, ללמוד ותפלה, ולטכס עצה פיצד להביא משיח בפעל ממש.

הכנוס מתקיים בכל שנה בשבת מברכים החדש כסלו, בקשר עם 'יום הבהיר' ר"ח כסלו

בשנים בהם זכינו לחזות בפני הקדש, היה הכנוס מתחיל בהתועדות של 'שבת מברכים' בצהרנים, כאשר הרבי נושא שיחה בפני השלוחים, ומתועד בעניני השליחות.

השנה האחרונה בה זכינו לשמע שיחה מהרבי בקשר עם כנוס השלוחים העולמי, היתה שנת תשנ"ב. אז נשא הרבי שיחה מיחדת על שליחותו של אליעזר והתקשרותו למשלח.

בשיחה זו, הרבי אומר כי תפקידם של השלוחים הוא לקבל פני משיח צדקנו בפעל ממש!

הסוד להצלחה בשליחות

השנה, בחרו אנשי 'ועד הכנוס' את נושא הכנוס: "הצלחת השליחות תלויה בהתקשרות למשלח", בהתאם לדבריו הקדושים של הרבי, כדי שאנו נוכל להשפיע על אחרים ונצליח במלוי משימת השליחות שהרבי הטיל על כל אחד מאתנו.

לאחר מכן, הוא נפגש עם הרב גורביץ המפתע וספר לו: "כאשר שאל אותי הכמר אם אני רוצה להתחתן אתה, ראיתי לפתע את הרבי עומד מולי, לא יכלתי להגיד כן!! וכך עזבתי הכל והגעתי הנה".

ובסעודת שבת של 'כנוס השלוחים', עמד הרב גורביץ מול מאות שלוחים המאזינים בדריכות, וסיים בעינים לחות מהתרגשות: "אנחנו צריכים לדעת לכתב לרבי, ולספר לרבי הכל! כאשר כותבים - הרבי עונה! קל וחמר מאתו יהודי, שעבר מול הרבי, ובכך השתנו חייו. זוהי חובתו של כל חסיד, זו ההתקשרות שלנו!"

בשלחן הסמוך ישב השליח ר' שבתאי סלבטיצקי מבגליה, והתוועד עם קבוצה גדולה של שלוחים ומקורביהם. סגנון דבורו של ר' שבתאי מיחד ומרתק, והוא תבע מהנוכחים לחזק את ההתקשרות לרבי. על ידי שאנחנו נתחזק בקיום ההוראות, נקבל סיוע מהרבי להצלחה בעבודת השליחות - "מסייעים בידו" - ולהביא את הגאולה.

גם אנחנו, החילים בצבאות השם, מקבלים כחות מיחדים מהרבי המשלח, להתמודד עם הקשיים שלנו ולעשות נחת רוח לרבי ולהורים!

התקשרות בכל יום

שלושה מהמלמדים מ'חדר מנחם' נסעו השנה להשתתף בכנוס המיוחד. במהלכו ישבנו והתוועדנו אתם, פיצד נתן לישים ביום - יום שלנו את חזוק ההתקשרות לרבי.

חייבים להיות קשורים עם הרבי. בימי הסדנאות הרצו שלוחים ורבינים על נושא ההתקשרות, וחובתו של כל חסיד ושליח להתחזק בענין זה על מנת להצליח בשליחות.

בשבת קדש סעדו אלפי השלוחים כאיש אחד באולם "אוהלי תורה" והתוועדו במשך שעות ארוכות. בצהרי השבת התוועד הרב יוסף יצחק גורביץ - שליח הרבי למגדל העמק - שספר את הספור הבא:

אחיו של הרב גורביץ הוא שליח בעיר לאון שבצרפת. לפני כמה עשורים נודע לו על יהודי שרוצה להתחתן עם גויה. הוא נסה בכל כחו להניא אותו מהמעשה. כשראה שאינו מצליח בזה, החליט לשלח אותו לרבי.

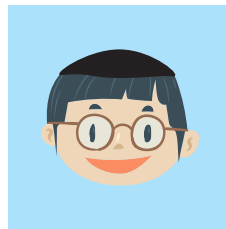
כאשר עבר אותו יהודי בפני הרבי, הסביר לו הרבי כי החתנה עם אותה גויה, תעשה לא טוב לו, ולא טוב לה!

למרות הכל, כאשר חזר היהודי ללאון החליט להמשיך עם קשרי החתנה עם הגויה.

החתנה נערכה בבית העירייה, וכמנהג הגויים הנחה כמר את החתנה, ופתח בשאלה לשני הצדדים. הוא פנה לבלה: "את רוצה אותו?" והיא משיבה: "כן! כן!" כל הקהל מחא כפיים. שב הכמר ופנה לבחור: "אתה רוצה אותה?" והנה, דממה. הבחור לא מגיב. הכמר שב ושואל, והפעם בקול רם: "אתה רוצה אותה?". הבחור נאחז בבלה פתאומית, ושאג בקול גדול: "לא! לא!" ועזב בסערה את האולם...

65
אוטובוסים

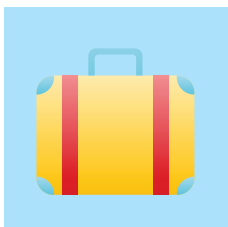

800
ילדים

3500
שלוחים

6000
מקומות
ישיבה

5
ימי אירוח
מלא

6000
מנות בכל יום

הכינוס במספרים

ועד הכינוס עובד על הפקת האירוע החל מסיום הכינוס בשנה שעברה.

הצוות המנוהל על ידי ר' משה קוטלרסקי, המעורב בכל פרט ופרט בתכניה, ושוקד על הצלחת האירוע לילות כימים. בחורים רבים עוזרים בכל התחומים על מנת שיהיה הכינוס בהצלחה רבה.

לידי מערכת "החייל" הגיעו נתוני הכינוס לשנת תשע"ז:

תמונת השלוחים המסורתית על רקע בית חיינו 770

ר' אברמי זקס, כיצד ילד שגר במוסקבה בשליחות ולומד בחדר, יכול להתחזק בהתקשרות לרבי?

אפתח בספור קל שיעזר לנו להבין יותר: באחד מימי הכנוס התוועד הרב לאזאר וספר (על דרך הצחות...) שפעם הרב חֲדָקוֹב פָּנָה לְאַבְרָהָם מְסִים וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְצֵאת לְשִׁלְיחוֹת, הֲלֵה נִסֶּה לְהַתְחַמֵּק וּלְהַסְבִּיר מִדּוּעַ זֶה לֹא שִׁיךְ אֵלָיו. הוּא הִסְבִּיר לְרַב חֲדָקוֹב שְׂאִין לוֹ כְּשִׁרוֹנוֹת מְסִפִּיקִים, שֶׁהוּא לֹא מְסִפִּיק חָכֵם וְכוּ', עֲנָה לוֹ הֶרֶב חֲדָקוֹב: זֶה בְּדִיּוֹק מֵה שְׁשִׁלִּיחַ צְרִיךְ לְהִיֵּת! שְׁלִיחַ צְרִיךְ לְהִיֵּת בְּטֹל לְמַשְׁלַח וְלִדְעַת שֶׁכֵּל הַצְּלַחְתּוֹ הִיא לֹא בְּזִכּוֹת הַכַּחוֹת וְהַכְּשָׁרוֹנוֹת שֵׁישׁ לוֹ אוֹ אִין לוֹ, אֶלָּא אֵד וְרַק בְּכַח הֶרְבֵּי!

על מנת שנוכח לקבל כחות והשפעות מהרבי, אנו צריכים להיות קשורים עמו ובטלים אליו. כדי להבין עד כמה צריכים להיות בבוטול, נוכל ללמד מהמעשה הבא:

גביר גדול הציע לר' זושא וילימובסקי - "הפרטיזן", לעסק בענין פלשהו של יהדות ובתמורה לקבל סכום גדול. ר' זושא השיב בשלילה. הנגיד הגדול נדהם לשמע התשובה, אך ר' זושא הסביר מיד: "אני שליח של הרבי והוא בעל הבית שלי, אין לי זכות ורשות לעשות שום דבר שאינו קשור עם הרבי!".

כך גם אנחנו, התלמידים ב"חדר", צריכים בכל יום להשתדל ולעסק כמה שיותר בענינים הקשורים לרבי. לקחת כמה דקות מהזמן הפרטי שלנו ולקיים את הוראותיו הקדושות, כמו למוד הרמב"ם, אהבת ישראל לחברים, והכי חשוב - לכתב לרבי!

ומבטח לנו, שכאשר נתקשר יותר לרבי נצליח להאיר את הבית, הכתה, והסביבה כלה באור התורה וחסידות.

ר' אברמי גבירץ, מהו הרגע הכי מיוחד שחווית בכינוס?

"לסעודת ליל שבת מתאספים אלפי שלוחים באולם של 'אוהלי תורה'. האולם הגדול, שמשמש בימים פתקונם לחתונות וארועים, הכיל עתה את שגרירי העולם היהודי כולו. תחת קורת גג אחת התאספו קבוצות של שלוחים צעירים ומבוגרים,

כתב החייל בכינוס

מדברים בשפות שונות, אבל לכלם תפקיד אחד - הרצון של הרבי להביא את הגאולה. ואיך עושים את זה?

שליח אחד ספר שעכשו הוא בונה בית כנסת חדש וקוקו לברכה כדי להשיג הרבה

כסף... כלנו אמרנו 'לחיים'. שליח אחר מארגנינה, ספר שמקרב שלו שרופה חלילה להתחתן עם גויה, יתחיל ללמד אתו ב'חברותא' חסידות כל שבוע... כלנו אמרנו 'לחיים'!

ושליח צעיר אחד, אמר שהוא בעצמו קבל החלטה טובה להתקשר לפני כל חג ליהודים בקהלה שלו, ושוב... כלנו אמרנו 'לחיים'!

דוקא אז הרגשתי איך לתוך התמונה הגדולה של השלוחים, מתאספים בעצם, אלפי ספורים אישיים של התמסרות לרבי. כל ספור קטן הוא עולם ומלואו, כל יהודי במקום נדח שזוכה להתקרב לרבי, מקרב את העולם כולו לגאולה!

ר' אבי גדז, איזו החלטה אתה לוקח אתך מ'כינוס השלוחים' בחזרה לשליחות במוסקבה?

כמו שוודאי אתם יודעים, הכנוס השנה היה סביב נושא ההתקשרות. ובמהלכו קבלו השלוחים החלטות פרטיות וכלליות בנושא זה.

בגלל שילדי ותלמידי לא משו מלבי אפלו רגע אחד, בקשתי עבורם ברכה מהרבי, התפללתי עליהם אצל הרבי, והחלטתי להתאמץ להחזיר בהם כמה דברים חשובים כדי שנוכל יחד להתקשר לרבי. 1. מה חשוב לרבי! 2. איך עושים זאת חסידים! 3. מה אפלו ילדים מסגלים לעשות!

הרבי חדש בשיחה של שנת תשנ"ב, פי העבודה שלנו בשליחות מעתה היא "לקבל פני משיח צדקנו". הרבי אמר פעם, שחונן יהודי טוב, הוא כאשר מסתכלים על ילד יהודי ורואים משיח!

צוות החיידר ב'באנקעט'

אני חושב שאחד ההסברים לכך שצריך לקבל פנים של משיח, הוא שכשיביטו בנו יראו על הפנים שלנו משיח!

המשימה הושלמה!

הכנוס נחתם, כמידי שנה, ב'באנקעט' המפאָר, שהתקיים השנה על גמל ברוקלין, למרגלות נהר ההדסון. מהמזח ממנו יוצאות ספינות ענק המעבירות משא לכל קצו תבל, באה בשורת השליחות המקיפה את העולם היהודי כולו.

ששת אלפים שלוחי הרבי ותומכיהם ישבו ל'דינר' מפאָר, ערב הצדעה לרבי - המשלח.

בפתח דבריו, בחר המנחה הרב משה קוטלרסקי להתחיל להתייחס למהפכת השליחות העצומה ברוסיה. כמו בכנוס של שנת תשנ"ב, לפני חצי יובל שנים, אז היה הרב לאזאר שליח צעיר במוסקבה הרחוקה, ונציגות של שלוחים מ"המדינה ההיא" בכנוס בניו יורק היתה לשיחת היום, דבר שהוכיח כי ברוסיה היהדות קמה לתחייה והגחלת עוד בוערת. גם השנה, עמדה מהפכת השליחות שלנו במרכז הכנוס העולמי.

רשמיו של כנוס השלוחים האירופאי ההיסטורי שהתקיים בפני האחרון פאו

הרב לאזאר מתועד ב-770

במוסקבה, עוד ניפרים בכנוס השלוחים העולמי.

הרב קוטלרסקי דבר בהתרגשות על ההצלחה, והזכות לה היו שתפים חמש מאות השלוחים בנסיעה לעירות הולדת חסידות חב"ד, ליאָנא וליאָדי, והבקור המרגש בעירה ליבאָוויטש. הוא ספר על מרת הרוח שהיתה בכנוס לפני 25 שנה

הסטנדר והכיסא

הרגע שלי בכינוס

בליל שבת, אחר קבלת שבת מרגשת בחדרו הקדוש של הרבי שהיה מלא עד אפס מקום, ירדתי לזאל הגדול של 770. על הספסלים ישבו 800 ילדים, שלוחי הרבי בכל העולם.

אל מול הסטנדר והכסא, הם שרו את "לכה דודי" במנגינת "אני מאמין". זעקה עצומה של ילדים תמימים וטהורים, שרוצים לחזות שוב בפני המלה. האולם התפוצץ וגעש, אף עין לא נותרה יבשה.

את "בואי בשלום" שרו במנגינת "שלוחי אדוננו". מאות הילדים, יחד עם מאות שלוחים ותמימים ששהו בזאל, קפצו ורקדו ללא הרף, כובשי העולם כולו, אמה אחר אמה, להכין העולם לגאולה.

עמדתי ליד הרב נחמיה וילהלם, שליח הרבי בתאילנד, שפלט, ספק לעצמו ספק לקהל: "בשביל הרגע הזה שנה היה לבוא לכנוס!"

חסיד ולהצליח בשליחות - מבלי לכתב לרבי! אמר, מי שלא כותב לרבי, מי שלא כותב דו"ח - כנראה שיש לו 'בעל הבית' אחר!"

הרב שלמה וילהלם, שליח הרבי בז'יטומיר, ספר על ימיו בשליחות במוסקבה בתור 'תמים' בשנות הנו"ן המקדמות. הוא ספר על השממון הרוחני במוסקבה וכיצד הפיחו השלוחים חיים יהודיים תוססים במארינה רושצ'ה.

הקהל הרב שנכח בהתועדות המיוחדת לא שם לבו אל השעון המתקתק, עד שראשוני המתפללים, החלו להתעטף בטלית ותפליו לקראת תפלת שחרית...

אז לא הצליחו השלוחים מסבות שונות לקיים את הוראת הרבי לבצע את השליחות ההיא, ועל כך שהפעם המשימה השלמה, למרות המניעות והעכובים, ובשרשרת נסים מפלאה.

הוא הרחיב על מהפכת השליחות ברוסיה ועל המוסדות הרבים הקיימים בה, ובמעמד ה"ראל קאל" המיוחד - שקיומו הסב נחת רוח רב לרבי - התרגשתי לעמד יחד עם המלמדים כאשר שמה של רוסיה הוקרא על הבמה, למחא כף לצילי "ניעט ניעט ניקאנאו", ולהבין כי כעת - כמו שאומר הרבי - העולם כבר מוכן לקבלת פני משיח!

מ-770 נצעד בעוז!

אחרי שעות ארוכות של הבאנקעט, שהסתים ברקוד עוצמתי של אלפי השלוחים, חוזרים כלם אל המקור: בית חיינו 770. מאות שלוחים ותמימים יושבים ועומדים על גבי פירמידות ומתוועדים יחד, בשבת אחים, רגע לפני החזרה לשליחות.

ההתוועדות הזו מיוחדת בסגנונה. לא בכל יום נתן למצא כזו גלריה של שלוחים, מהנתיקים ביותר ועד לצעירים ממש, שיושבים ומתוועדים יחד, באהבה חסידית.

לקראת השעה חמש בבקר, ירד הרב לאזאר מההתוועדות שנגררה ב'זאל הקטן' למעלה, להתוועדות המרכזית ב'זאל הגדול' של 770.

במהלכה ספר, כי קדם שיצא לשליחות במוסקבה נפגש עמו הרב חקוב במשך כשעה וחצי, ופרט בפניו בפרוטרוט מה תפקידו בשליחות. המסר המרכזי היה - מבלי הבט על הקמת מוסדות וארגונים וקרום אלפים - לעבד קשה בשביל לעזר ליהודי אחד!

"ההכנה ליציאה לשליחות" אמר הרב לאזאר בהתרגשות "זו השנה של תמים בסעונו סעונועטי, ללמד את התורה של הרבי, זו ההתקשרות האמתית!"

כמו הרב גורביץ', גם הוא הוסיף לדבר על חשיבות הכתיבה לרבי. "אי אפשר להיות

ליובאוויטש והייליגה

מסע מרתק בעקבות החסידים עם ר' אבי גדז'

הרה"ח בצלאל וילישאנסקי חלק אחרון

העיר קניגסבורג

דרוש להשלמת הטפול הרפואי, עודד והרגיע את החסיד ואחל לו רפואה שלמה ובריאות איתנה.

לאחר שעבר החסיד את הנתוח בהצלחה, הגיע הכו"א לבקרו, ובחביבות אמר: "וואס קען איך טאן, אז דו האסט א פארשלאפענעם מלאך!" (מה אני יכל לעשות עם זה שהמלאך שלך "ישנוני").

כפי שתארנו בפרקים הקודמים, הרב החסיד ר' בצלאל וילישאנסקי הנה מאגר בלתי נדלה של ספורים על פרטיהם, עם מסרים עמוקים מחד ובהירים מאידך.

את הכשרון שלו לתאר הנהגה או הסתכלות חסידית הוא נצל כראוי, מה שגרם לכך שפאזיניו ומושפעי האוסטרליים יכלו לשבת ולהקשיב לו במשך שעות.

ר' בצלאל ספר מעשה נאה:

חסיד אחד חלה במחלה – לא עלינו – והיה עליו לנסע אל העיר קניגסבורג, על מנת לעבר נתוח בבית רפואה מפרסם המתמחה בתחום.

כשהגיע אל העיר ופגש את הרופאים, הבין שמחיר הטפול יהיה גבוה ממה שתכנן. למרבה הצער הפסד שהביא אתו לא הספיק, והיה עליו להשיג עוד סכום נכבד כדי שיוכל לשלם על הנתוח.

החסיד הסתובב ברחובות קניגסבורג, חלוש ומדאג, ובלבו תפלה לה'.

באחד הימים, הבחין בצדו השני של הרחוב בדמות מיחדת מאד. היה זה רבי זלמן אהרן בנו של הרבי המהר"ש, המכונה הכו"א. החסיד התבייש לגשת אל הכו"א – אחיו של הרבי הרש"ב, ולבקש את עזרתו, למרות שגדע כי רק הוא יוכל לסייע לו במצבו העגום.

בעוד הוא מתלבט אם לגשת או לא, הבחין בו הכו"א, ובחושיו החדים שם לב מיך שהחסיד הנצב חור בצדו השני של הרחוב שרוי במצוקה.

בחביבות נגש אל החסיד ושאל לשלמו. והחסיד שטח בפניו את פרטי הבעיה אליה נקלע פשדמעות בעיניו.

ר' זלמן אהרן שלף מתיקו את מלא הסכום שהיה

הוא אסף את אהיו היהודים, עודד את רוחם, ארגן מנגי תפלה ושעורי תורה, ובתוך זמן קצר קמה לה בערבות סיביר קהלה של יהודים יראים ושלמים.

יום אחד, נתפס הגוי הגנב האמתי והודה בכל מעשיו. עד מהרה הגיעה פקדה לשחרר את החסיד מהגלות, ולהחזירו אל ביתו.

בני הקהלה שהקים במו ידיו לוו אותו בשמחה על שחרורו מחד, אך בצער על שהוא משאיר אותם לבדם, ללא רב ומונה דרך רוחני.

כשהגיע אל רבנו הזקן, אמר לו הרבי: "וואס קען איך טאן, אז דו האסט א פארשלאפענעם מלאך!" (מה אעשה והמלאך שלך "ישנוני")

הסביר לו הרבי:

לכל יהודי גוזרים מן השמים שליחות מיחדת למשך ימי חייו. גם עליך נגזר להיות רב בעיר הרחוקה, להקים בה חיי קהלה, ללמד את תושביה תורה ועבודת ה', ולקרוב לקיום המצוות.

המלאך שהיה מפקד על שליחותך ישן מעט, ובמקום שתגיע לשם עם הזמנת כבוד בעשר ובשלוה, היית צריך לעבר את כל הצער ועגמת הנפש עד למלוי השליחות...

למראה מבטו התמוה של עמיתו, פתח הכו"א בספור מרתק:

אחד מחסידיו של רבנו הזקן יצא מביתו אל העיר ליאזנא לשחות במחיצת קדשו של הרבי. מכיון שהיה עני מרוד עשה את דרכו בהליכה נלית. כשחזר מחצר הרבי, הבחין בעגלה רתומה לסוסים מתקדמת מאחור. כשזו עברה על ידו, בקש מהעגלון שיאיל לזרפו אל העגלה. הגוי שישב על הדוכן היה נראה לחוץ ביותר. מדי פעם הסתובב אחורנית בדאגה, פאלו חושש מפני רודפים.

כשהגיעו אל היער, עצר הגוי בפתאומיות את העגלה העמוסה בסחורה, אמר לחסיד המפתע שנמשך בדרכו עד שחזור, קפץ על גבו של אחד הסוסים... נמלט מן המקום.

החסיד התמים, שמח על ההזדמנות להתקדם על גבי עגלה במהירות ויבקות, ולא כל כך נתן לבו למה שהולך להתרחש.

לפתע הגיחה מבין עצי היער קבוצת שוטרים רכובים על גבי סוסים, הם עצרו את החסיד, הכו אותו מכות אכזריות, אסרו אותו באזקים ולמרות זעקותיו שאינו אשם בכלום, הוא נשפט לגלות בסביב הרחוקה בעוון גנבת עגלה - דבר שלא עשה כלל וכלל.

בסביב מצא את עצמו בעיר קטנה ובה קבוצה של יהודים שפנררה גם הם הוגלו אל המקום הנדח.

סיפור

שליחות

"ילדים בשליחות". צמד מלים הכולל בתוכו עולם שלם. אמנם לנו, כשלוחים במוסקבה, קל יותר להבין את הקשיים של חיי השליחות, ובכל זאת עלינו לזכר כי לא תמיד יש לילדי השלוחים חדר ענק ומפאר, חנות כשרה במרחק הליכה, ולא תמיד יש להם מים נקיים בברז, אם בכלל.

ברוכים הבאים לעולמם של ילדי השלוחים, אשר לולי סדרת ספרים מצליחה, הלא היא ילדים בשליחות לא היינו יודעים עליו כמעט כלום.

בקשר לכנוס השלוחים העולמי שהסתים השבוע בחצרות קדשנו, פנינו אל השליחה והסופרת אלה וורזוב, (שכאן המקום לציין שהיא גם הדודה שלי) על מנת לדלות פרטים על הסדרה המיוחדת שכל הילדים אוהבים, אותה תמצאו כמעט בכל בית חב"די.

איך נולדה הסדרה?

כפי שזכור לכם מקריכת הספרים, הסופרת שכתבה יחד אתי את הספרים, היא חברתי חנה אוירכמן מפלורידה, למדתי איתה בבית הספר בכתות ו-ז'. אחרי שנפרדנו, לא הצלחנו לשמור על קשר, אבל היא זכרה שתמיד אהבתי לכתב.

מדי כמה שנים היא היתה נוסעת לארץ הקדש יחד עם הילדים שלה, ולאחר מכן חזרו לשליחות. ובקר אחד, בארץ ישראל, הביטו הבנים בחלון, וראו ילדים הולכים לבית הספר עם כפפות לראשם וציציות לגופם. כזה דבר הם לא ראו בחיים! הם מיד רצו לאמא וספרו לה על זה... המקרה הזה, חשף אותה לנקדה מעניינת מאד:

לילדיה השלוחים, מוזר לראות ילדים בחוץ עם ציצית וכפה. ומן הסתם גם לאותם ילדים שראו ברחוב, יהיה קשה להסתגל למציאות כזו, בה לא נתן למצא ילד יהודי וחסיד מתחת לבית!

אלו שני עולמות נפרדים ולכאורה לא קשורים, עלי למצא דרך לחבר ביניהם!...

וממחשבה למעשה, חנה התקשרה אלי, ושתפה אותי ברעיון לכתב ספר על ילדי השלוחים, בו ננגיש את חיי השליחות גם לילדים שגרים

זהו סיפורם של ספרים בנושא שליחות, שהם עצמם 'שליחות' לכל דבר • ראיון מיוחד עם השליחה והסופרת **אלה וורזוב**, על ההוצאה לאור של הסדרה המיוחדת, והצצה לעולם שמאחורי הקלעים • איך התחיל הכל, ועל הגלגולים שעובר הספר עד שמגיע למדף שבחדרכם • וגם: על מה תקראו בספר הבא?

ילדים בשליחות

התרגום לאנגלית, הנקוד והעצוב, נמצאים בארץ ישראל..."

ואם חשבתם שזה החלק הקשה, מסתבר שזו רק ההתחלה:

"אנו בונים את הספור בצורה של עלילה קטנה, שמקיפה סדר יום בחייו של השליח הצעיר. אנו חושבים בין השאר על רשימת התמונות שצריך לצלם. מהספר החמישי והלאה התחלנו לשלח צלם מיוחד מארץ ישראל (!) שיצלם את התמונות הדרושות ויביא אותן לנו.

ובחזרה למלאכת הפתיכה שגם היא לא כל כך קלה... הספר אמור להיות כתוב בצורה חווייתית ומוחשית לילדים, ואנו משתדלות למלא את הדרשה הזו. לאחר שאנו כותבות את הספר אנו שולחות אותו להגהה לשונית ולנקוד. לפנייהם, אחריהם, ותוך כדי, הוא עובר עוד כמה הגהות ובדיקות. אנו עושות ככל יכולתנו על מנת שיצא

בארץ ישראל או בברוקלין. אני מיד חשבת לי לעצמי מחשבות כמו "איך אני אוכל להוציא ספר?" או "אף פעם לא עשיתי דברים כאלו", אבל היא היתה נחושה, וגם בעלי הפציר בי לבסות, עד ש"לקחתי את עצמי בידיים" והתחלתי. והתוצאה, לפניכם...

כידוע, תהליך הוצאת ספר לאור הוא ארוך ומורכב. האם תוכלי לספר לנו על התחנות שכל ספר עובר?

"ובכן, הרבה מאד... נתחיל מההתחלה:

ראשית עלינו לבחר את הילד או הילדה, גבורי הספור. חשוב לנו למצא מקום מענין, שהחיים בו לא שגרתיים. (ישנם גם הרבה שלוחים המבקשים ליצר ספר על בנם ואנו בעז"ה נמשיך להענות להם בשמחה, לפי התור...)

אחרי שבחרנו את השליח שעליו אנו רוצים לבסס את הספר, עלינו לאסוף הרבה חומר על המקום עצמו מספרים ואנציקלופדיות, הורים מספרים לנו על החיים במקום, השליחות, והחברים של הילד, ודברים מיוחדים שיש במקום שליחותו. גם את הילד אנו מראינים ושואלים אותו על שליחותו, סדר יומו, ומה שמסביב."

בקשר לזה נזכרת הסופרת באתגר מענין: "כשהיה עלינו לראו את משה מיפו לספר השני, נדרשה עבודה קשה, כי כשבפנו שעה סבירה, כאן זו שעה של לפנות בקר, ולפעמים השעות בפלורידה - אצל חברתי לעבודה לא נוחות, אך ברוך ה' הצלחנו לעשות זאת... מלבד זאת, כל צות

מתחת ידיו ספר יפה, משקע ונוח לקריאה.

לאחר מכן, הוא פמוכן עובר עוד בדיקה, ונשלח לגרפיקאי שלנו לעצוב. לפני ששולחים את הספר להדפסה אנו פמוכן בודקים אותו בפעם האחרונה בקפדנות רבה, ואז הוא מגיע לדפוס.

גם בבית הדפוס נמצא הגרפיקאי, המפקד על מלאכת ההדפסה, ובדרך בשבע עינים שכל הצבעים יצאו במדויק כפי שתכננו. זה לוקח לו כמה שעות טובות... בכל פעם הוא לוקח אתו ילד אחר, להשתתף ב"חניה"... לאחר שהספר הדפס, אלפי הדפים מנחים ליבוש. נשאר רק שלב הכריכה, ומסעו הארוך של הספר

הספרים שיצאו לאור עד-כח בסדרה

מענינו וחיותי, אכל כשגם בשבת אין "פעקאלאך" כשרים, זה לא ממש מהנה...

וכשיש הרבה שלג בחוץ, זה אולי נחמד. אבל לא נעים אפלו לחשב על כה, שצריה לשמר על העט שלא יקפא בקר...

יתכן ש"לילות לבנים" בנורבגיה זה מצין, אבל כשמתפללים 'מעריב' בשעה שמים לפנות בקר, זה ממש לא נעים...

אבל למרות כל הקשיים, ילדי השלוחים עומדים על משמרתם הנצחית, ללא התחשבות בכל הבעיות, גדולות או קטנות, ומביאים את בשורת הגאולה לכל יהודי.

ומה התכניות שלכם לעתיד?

"בהחלט יש כאלה. ובימים אלו התכנית יורדת לדפוס... קוראי "החיל" יהיו הראשונים לדעת על הספר החדש! עליו נגלה לכם כמה פרטים קטנים: הפעם זו ילדה, והיא גרה בארצות הברית... והמבצע שעליו נספר הוא מבצע יום הולדת..."

לסיכום, מה יש לך לומר לילדים בשליחות' - בחדר?

"במהלך הוצאת הספרים לאור, ראינו שכל פעלה ומעשה קטן שלילי השלוחים עושים - חדורה בעשיית נחת רוח לרבי המשלח. לכל ילד יש משהו שונה, אבל המטרה היא אחת - להביא את הגאולה האמתית והשלימה בקרוב ממש. ומרגש לגלות את הכחות שיש להם, אותם הם קבלו מהרבי נשיא דורנו, למסר את הנפש על מנת להביא את אור היהדות והחסידות לכל מקום בעולם.

אני מאחלת לכם הצלחה רבה, ושתזכו לממש את השליחות החשובה של כלנו, ולגרום לביאת גאול צדק, במהרה בימינו ממש."

אכן, "בן של שליח הוא מחמר מ'חד" ובאמת, "יש לו כח שאין לכל אחד..."

שלנו מסתים בהצלחה!...

בצדה הפנימי של הפריכה, אנו מוסיפים את מקומה הגאוגרפי של המדינה, כדי שהילדים יתחברו למקום ויבינו היכן הוא נמצא. בסוף - כפי שתוכלו לראות - נמצאת יצירה, מתכון או נסוי מענין, ומלים בשפת השליחות של הילד, ועוד עבודות מענינות על מקום שליחותו. זו גם הסבה שהספר מצלם - הכל כדי שהקורא יחוש קשר אישי והזדהות עם השליחות המיוחדת, כל פעם במשהו אחר."

ספרי לנו על התגובות לסדרת הספרים

"ברוך השם, הו לא מפסיקות להגיע! לדגמא: בספר "משה מ'פון" מספר על הסבא רבא שלו - ר' משה וישצקי - שלמד ילדים תורה במחותרת, ואף נענש על כה, והוגלה לסיביר. הרבה הורים, מורים וילדים, כתבו לנו על החזק והעידוד שזה נתן להם בשליחות. קבצנו את כל התגובות למקום אחד, זה ממש מחמם את הלב ונותן לנו כח ותנופה להמשיך הלאה.

אנו גם מכניסות כמעט בכל הספרים מבצע אחר של הרבי. בספר הראשון, "תמר מונציה", ספרנו על האות בספר התורה שלה. קבלנו תגובה ממשפחה לא חב"דית, שמאד נהנו מהספר, למרות שהאמא קצת חששה בתחלה להכניס אותו לבית... ילדי המשפחה קראו על המבצע הזה, ובקשו מההורים להרשם ולקבל גם אות בספר התורה!...

קבלנו גם הודעה מבית ספר שהתלמידים בו אינם שומרי תורה ומצוות לעת עתה, ובה הם כותבים שנהנו מאד מקריאת הספר, ומאחלים לכל השלוחים הצלחה רבה בעבודת הקדש שלהם!"

ואם כבר מדברים על תגובות, להרבה ילדים נראה שעבודת השליחות של הילדים האלו היא 'כיפית' וקלה. חשוב לזכר: זה אולי מהנה לנסע פעם אחת בסירה, אבל כשזה קורה כמה פעמים ביום, זה פשוט נמאס...

אולי לחלב חלב מהפרה בפרגוואי ולהכין גבינה, זה נשמע

הספר החדש שעומד לראות אור בקרוב...

מנהג חב"ד

בפרק הרביעי בסדרה, מסביר ר' יוסי דלוין את חידושו השלישי של לוח "היום - יום": הלכות ומנהגי חב"ד מידי יום ביומו • הלוח שחולל מהפכה

בפרק הקדם סקרנו שני נושאים - מתוך שלושה - המרכיבים את לוח היום יום: שעורי חת"ת, והפתגמים. גלינו כיצד באותם ימים היתה זו פריצת דרך בעולמה של חב"ד, וכיום הפכו להיות למשגים בסיסיים בעולמו של כל חסיד. השבוע נסים את הסקירה המיוחדת על לוח היום יום, בחלק השלישי המרכיב את הלוח, והוא: המנהגים.

ראשית נסביר, שמטרה נוספת, וחשובה בפני עצמה, של לוח היום יום, היתה קביעת המנהגים החב"דיים בצורה מאורגנת ומסודרת. דהיינו - בימי החגים ו"יומי פגרא" בהם יש מנהגים מיוחדים, אינו בלוח בקצרה מנהגי חב"ד שבאותו יום. כך גם בהפטרות שבהם יש חלוקי מנהגים בין העדות השונות - מנהג חב"ד סומן בלוח, ועוד.

מדוע דבר זה היה נצרך כל כך, ומהי חשיבותו?

למעשה, עד לאותו זמן, המנהגים החב"דיים לא גובשו בצורה אחידה, אלא כל קהלה נהגה כמנהג שלה, ללא דרך אחת ברורה. אפילו בדברים כמו "אתרוגי קלבריה" ועוד, שכיום זהו מנהג חב"די ברור, פעם לא היה הדבר כן.

רק כאן, בלוח היום יום, נקבעו לראשונה מרבית המנהגים החב"דיים באופן אחיד לכל קהלות אנ"ש.

ולמעשה "ספר המנהגים" שיצא לאור שנים אחר כך, וכיום כלנו מקירים אותו והוא נר לרגלי חסידי חב"ד, מיסד ובנוי על פי המנהגים שכתב הרבי ב"היום יום".

לא כל כך פשוט

קאמור, פיום המנהגים הם דבר

ברור ומקבל בכל רחפי וקהלות אנ"ש.

אך בשעתו לא היה הדבר כה פשוט.

אפשר להבין עד כמה היה הדבר חדוש גדול, על פי המספר שכאשר הופיע הלוח באחת מקהלות חב"ד, ראה אחד הרבנים, מחשובי אנ"ש, את הכתוב שם שבחג השבועות אין מנהגנו לומר "אקדמות", מיד הוא שלח מכתב לרבי (שאז עוד נקרא "הרמ"ש") בו כתב בלשון שאלה: "הרי אומרים ואומרים?!"

הדבר בא לידי בטוי גם במכתב אדמו"ר הרני"ץ לרב סלונים מירושלים על שאלותיו הרבות על הלוח: "ובדבר שאלתו אודות המנהגים שבקבץ 'היום יום', בטח בבתי כנסת של אנ"ש יחיו, צריכים להתנהג כאמור שם".

מכל זה נתן להבין שדבר קביעת מנהגי חב"ד בצורה ברורה ואחידה, לא נתקבל כל כך בקלות ובפשטות.

מנהגי התקשרות

במכתב שכתב הרבי בעצמו לרב יעקב לנדא, שהיה ידוע בבקיאותו ובידענותו במנהגי בית אדמו"ר הרש"ב נ"ע,

שהעיר

בנוגע לכמה מהמנהגים שהופיעו בהיום יום, כתב הרבי:

"מה שהעיר הנה כל ההנהגות שהדפסתי ב"היום יום" הכנסתים על פי הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א [הרבי הרני"ץ נ"ע] וקדם ההדפסה היו עוד פעם לנגד עיניו (ויש מהם שצוה להשמיט [למחק] באמרו שאינם הוראה לרביים)."

לאמיתו של דבר, פעלה חשובה זו של הרבי, היתה בטוי נוסף למטרתו של הרבי באותם שנים - להחזיר בקרב החסידים ואנ"ש את ההתקשרות לרבי הרני"ץ, וההליכה בדרךיו ובמנהגים החב"דיים כפי שהנהגו על ידו.

ביאורים מפליאים

כדאי לציין שבד בבד עם פרסום המנהגים ב"היום יום" בצורה קצרה ותמציתית, זכה אותנו הרבי בביאורים נרחבים לפשרם של המנהגים (בדרך כלל את אלו ששונים ממנהג שאר העולם), באורים שהפליאו את צבור תלמידי החכמים שהשתוממו ממראה עיניהם. מהמפורסמים שביאורים אלו, הוא הביאור על מנהגנו באמירת ה"יהי רצון" על התפוח בדבש בר"ה: "אחר הברכה וקדם האכילה", ענין אגידת הלולב בסקה, טעימה בלבד בסעודה שלישית, למוד מסכת סוטה בימי ספירת העמר ועוד.

חלק מהביאורים, יצאו בשעתו בקבץ מיוחד שנקרא בשם "קבץ באורים וחדושים".

התמונות והאלבום

לרגל השקת "אלבום היום יום" – בהוצאת 'חדר מנחם' –
האנשים מאחורי הקלעים של ההפקה הגדולה.

ר' יוסי דלוין * אוריה ג'ורי

אלבום
היום יום

מסננים, אוספים, לוחצים
על כפתורים ואזורים אחרים

אשריכם!

ר' זושא גורליק

לפני לא כל כך הרבה שנים, ממש כאן ברוסיה - שהיתה אז סגורה ומסוגרת מאחורי 'מסך הברזל' - כמעט ולא היו בנמצא אצל החסידים שיחות ומאמרים של הרבי. וכאשר היו מצליחים לקבל בדרכים לא דרכים שיחה או מאמר אחד, היתה זו שמחה

שקשה לתאר... בלי להתמהמה היו החסידים מתישבים להעתיק אותו בכתב-יד בהרבה עתקים, ושולחים במחתרת לחסידים בכל רחבי ברית המועצות.

אחד הספרים הראשונים שהצליחו החסידים לקבל הוא את הספר הראשון של הרבי 'היום - יום'.

מרב השמחה וההתלהבות ורגש ההתקשרות העמקה לרבי, כל חסיד השתדל להעתיק לעצמו את הספר בכתב-יד והיו משננים אותו לעצמם בעל פה! והנה אנחנו כאן היום זוכים שחילי צבאות ה' תלמידי 'חדר מנחם מוסקבה' - חוזרים ומשננים את אותו ספר 'היום יום', אך כעת בגלוי וללא מורא (ואפילו יש מבצעים ופרסים...)

אין ספק שהדבר גורם נחת רוח רב לרבי נשיא דורנו - מחבר הספר - ובקרב ממש כל הילדים שלמדו את ה'היום יום' יצאו לקבל פני משיח צדקנו כשספרי ה'היום יום' (ואלבומי 'היום יום'...) בידיהם!

ודאי הייתם מפתעים לקרא בשבועות האחרונים את הסקירה המרתקת על ספר 'היום-יום'. בטח שאלתם את עצמכם, לכבוד מה המאורע? והלא לא מצינים עכשו יובל לכתיבת הספר או הוצאה מחדשת שלו?! האם יבשה העט לכתבי 'החיל' לכתב לכם מענייני דיומא?

אבל השבוע, כאשר השתתפתם במעמד ההשקה המפאָר של מבצע "חיים יום יום", וקבלתם לידיכם את האלבום המהדר, ודאי הבנתם מדוע ספרנו לכם על ספר "היום יום".

האמת היא, שהאלבום המיוחד תכנון לא רק לפני חדש - אז התחלנו לכתב עליו בעתון, אלא לפני ארבע שנים!!! במשך זמן זה עמלו ויגעו עליו מספר לא קטן של אנשים, על מנת שתקבלו את האלבום המיוחד, היפה, והמשקע ביותר!

כעת, כאשר סוף כל סוף השלם הפרויקט והחל המבצע, החלטנו לאסוף לאכסניה אחת חוויות ורשמים של הצוות המיוחד שעמל וטרח על הוצאתו לאור של 'אלבום היום יום' הנפלא הזה. בראשם - איך לא, המנהל המסור ר' יוסי קעניג, שהתייגע ללא לאות מרגע הצגת הרעיון בפניו על ידי המלמד ר' אבי ג'וז', ועד חלוקתו בפעל לידי התלמידים החביבים, ביום ראשון אחר הצהריים.

ראשית, נפתח ונאמר לכלם ישר כח ותודה רבה, על כל ההשקעה שנוכרת בכל עמוד ועמוד שבאלבום!

לאסוף יהלומים

מי שהגה את הרעיון הנפלא מתחלתו, לקט את הפתגמים המיוחדים, ולנה את

תוכן חסידי לכל החיים

אורי'ה ג'ורי - שליח ב'חדר מנחם' בשנת ההקלה החולפת, וכתב 'החיל', מספר: כאשר הגעתי למוסקבה, באחד הימים הפחות עסוקים, הראה לי ר' יוסי קעניג את תיקיית "אלבום היום יום". הגיע הזמן, אמר ר' יוסי, שהאלבום הזה יראה

בקיאות ב'היום יום'

בשמיני עצרת תשכ"ג, התוועד הרבי בסכת הרבי הרי"ץ ב-770, והיו שם מספר בחורים שנדחפו על מנת לשמע את דברי הקדוש של רבנו. בין הדבורים הזכר הענין שלכל אחד מרבותינו נשיאנו היה מאמר אחד שהיה חוזר עליו מידי פעם על מנת לטהר את האויר. ותוך כדי פנה הרבי אל המסובים ושאל האם הם יודעים באיזה מאמרים מדבר? ומיד פנה אל הבחורים שנדחפו פנימה, ושאל גם אותם: "אולי אתם יודעים?" כשלא ענו, אמר הרבי: "זה הרי כתוב ב'היום יום', ובאם אין יודעים מה שכתוב ב'היום יום' - לשם מה נדחפים כאן?!"

עלינו - כחסידים - מטלת החובה להיות בקיאים בספר 'היום יום', קדם כל - מצד ההתקשרות לרבי. זהו ספר היבוכורים שערך הרבי, ועלינו להיות בקיאים בו.

אך בנוסף - זהו ספר יסוד של חסידים בכלל. הוא "מורה הדרך" שלנו, הנווט החסידי היומי, איזה שעורים עלינו ללמד היום, מהם התאריכים החסידיים הקרובים ואיך עלינו, כחסידים, "להיות עם הזמן" וללכת בדרכי החסידים.

מעלה נוספת ומיוחדת בספר "היום יום", שהוא נכתב בשפה ברורה וקלה לכל אדם. מגדולי החסידים ועד לצעירי הצאן, כל מי שפותח את הפתגם היומי יכל מיד לקבל איזו אמרה או ספור ש"יחיו" לו את היום.

גם אנחנו, תלמידי חדר מנחם, צריכים ללמד ולחיות בכל יום עם הפתגם היומי, וכמוכן, לבצע את המשימות המיוחדות ולצבור מדבקות, על מנת שיוכל לתת לרבי את המתנה המפלאה הזו לכבוד "יא ניסן".

אור. האמת, מיד כאשר התחלתי לעיין בקבצים, נפעמתי מגדל הפרויקט.

החל מבחירת הפתגמים, סדור ועצוב החוברת המרהיבה, ועד לשלב התמונות האישיות. כל פרט ערוך על מקומו!

הפרויקט עד יציאתו לאור, הוא המלמד האהוב ר' אבי גד'ז, פנינו אליו ושאלנו אותו על מה שעמד מאחורי הדפסת האלבום המיוחד, ועל שלבי העבודה וההכנות.

ר' אבי מגלה את אוננו כי השאלה מחזירה אותנו ארבע שנים לאחור, והוא פותח ומספר: "באחד הימים נכנסתי אל משרדו של ר' יוסי קעניג - המנהל, ושלחתי אל חלל החדר חידה: מה המשתף בין יום, ילדים, ישום, ויהלומים - וזו לא האות י'?

לא צפיתי שהמנהל המסור, העסוק בעבודת הקדוש, ימצא זמן פנוי לחפש תשובה קולעת לחידה... אם כן, הייתי חייב לגלות אותה מיד.

"היום יום!" אמרתי.

הרי זה עתה התחלנו את שנת השבעים לספר המדעים שהרבי ערך לנו, ורצוי שנשתמש בו עד כמה שנתנו בעקר כדי שנאיר באור יום את חיייהם של הילדים - שהם בדיוק המטרחה של כלנו, על ידי שנישם את מה שכתוב בו בצורה שכל ילד ירגיש עד כמה הוא יהלום יקר של הרבי!

וכך שטחתי לפני ר' יוסי את הרעיון: לצלם את התלמידים מישמים את הנאמר בפתגמים, ולהדפיס את התמונות על מדבקות, שידבקו באלבום יפה מחלק לפי נושאים.

בחרתי מתוך הפתגמים הרבים, כאלה שנתנו להסביר אותם לתלמידים - ועוד יותר - קל גם ל"בנים" אותם לצרף צלומים בהם יציגו התלמידים את ישום הפתגם בפעל.

המלאכה היתה קשה וארכה. לאחר בחירת הפתגמים, הנקוד, עריכת כותרת שמסכמת את הענין של כל פתגם, וכתיבת תאור של כל תמונה, יש צורך לצאת לסדרת צלומים מפרכת.

עקר הקשי היתה, להתאים את מה שיראו בתמונה למה שנאמר בפתגם עד כמה שנתנו.

אך כיום, לאחר שהאלבום רואה אור, ר' אבי נשמע מרצה:

"בטוחני שכל אחד מהתלמידים ישמח לראות את עצמו מישים את הפתגמים האלו, כי עבורנו הם נערכו, ושליוחננו היא להשתמש בנאמר בהם - עבודת החסידות - על מנת להאיר את העולם באור יום, אור הגאולה, עד להתגלותו המדינית של הרבי!"

"ימים מתוקים"

נחמה קורץ

בְּכָל יוֹם,

יוֹם יוֹם

בְּסִקְרָנוֹת פּוֹתַח מְחֻדָּשׁ.

בְּכָל יוֹם,

יוֹם יוֹם

מְגַלָּה עוֹלָם חֻדָּשׁ.

מְלִים שֶׁנִּכְתְּבוּ,

בְּמִיחָד בְּשִׁבְלִי

פְּתָגְם שֶׁהִקְדַּשׁ לִי,

מִהֶרְבֵּי שְׁלִי

פְּתָגְם שֶׁל חֲכָמָה,

וּמוֹסֵר הַשֶּׁכֶּל בְּצִדָּה

הַנְּהַגָּה, מְנַהֲגִים,

גַּם עֲצוֹת לַחַיִּים

וּכְשֵׁאוֹתָם מְבִינִים, וְלוֹמְדִים,

יוֹם וְיוֹם מְחֻדָּשׁ

הֵם מְפַתְיָעִים, וּמְרַתְקִים,

וּמִיּוֹם לְיוֹם, לְלִבִּי

הֵם יוֹתֵר מְתוֹקִים!

מִיָּד נִרְמַמְתִּי לְמַאֲמָץ וְעִזְרַתִּי בְּהַכְנַת הָאֲלֻבוֹם בְּשִׁלְבֵי הַסּוּפִיִּים. תְּקוּנִים וְהַגְהוֹת, הַעֲרוֹת קְטַנוֹת, עַד שְׁסוּף סוּף הַשְּׁלֻמְנו אֶת הַיַּעַד!

אֲנִי נֹזֵךְ אֵיךְ כְּאֲשֶׁר אֲנִי הָיִיתִי בְּחֹדֶר, הַמְּלַמֵּד הָיָה מְקַרֵּא בְּכָל יוֹם אֶת הַפְּתָגְם. לֹא תָמִיד הַצְּלַחְתִּי לְהִבִּין לְמָה מִתְּכַוֵּן הַרְבֵּי וַיְמָה עָלֵי לְלַמֵּד לְמַעֲשֵׂה מְהֻאֲמָרוֹת הַשּׁוֹנוֹת. זֶהוּ סֵפֶר כָּל כָּף מִיחָד, וְעֲלִינוּ לְלַמֵּד אוֹתוֹ וּלְבַצֵּעַ אֶת הָאֲמֹר בּוֹ בְּחֵיִת וּבְשִׂמְחָה. וּבְאֲלֻבוֹם הַמִּיחָד הַזֶּה - כָּל הַפְּתָגְמִים כְּתוּבִים בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּמוֹבְנָת, וּנְבַחְרוּ פְּתָגְמִים מִיחָדִים וּמְעַנְיָנִים הַמְּלַמְדִים אוֹתָנוּ הַנְּהַגוֹת חֲסִידוּיֹת, וּמוֹסִיפוֹת חֵיִת בְּעִבּוּדַת ה'.

אֲנִי כְּטוֹחַ שֶׁכָּל תְּלָמִיד בְּ"חֹדֶר מְנַחֵם" שִׁישֵׁתֶמֶךָ בְּמִבְצָע, יִקְבַּל מְנָה גְדוּשָׁה שֶׁל תִּכּוֹן חֲסִידֵי שִׁילּוּהַ אוֹתוֹ לְכָל הַחַיִּים!

אִז קְדִימָה, לְמָה אַתֶּם מְחַפִּים? ....

אחריות גדלה

כְּאֲמֹר, רַבִּים הִתְעַסְקוּ בְּהַכְנַת הָאֲלֻבוֹם, כְּדֵי שִׁיצֵא בְּצוּרָה מְשֻׁלְּמַת וְחֲסִידוּת, וַיִּגִּישׁ לְתַלְמִידִים אֶת פְּתָגְמֵי הַיּוֹם יוֹם בְּדֶרֶךְ נְעִימָה וְחוּוִיִּיתִית. בֵּין הַתְּמִימִים הַנִּמְרָצִים שֶׁלְקַחוּ חֶלֶק "מְאַחֲרוּי הַקְּלָעִים", עוֹמֵד הַת' הַמְּכֻשָׁר בְּפִתְלֵי רֵינִיץ, שֶׁבְּשִׁקֵּט הָאֶפְיָנוּ לוֹ, פָּעַל וּפּוֹעֵל עַד הַיּוֹם, לְהַדְפִּסַת הָאֲלֻבוֹם וְלְהַצְּלַחַת הַמְּבַצֵּעַ כְּלוֹ. הַשְּׁגָנוּ אוֹתוֹ בְּעִיר הַקְּדָשׁ צִפְתָּ, כְּדֵי לְשִׁמַּע עַל הַעֲבוּדָה הַמִּיחָדַת:

"אִין לִי יוֹתֵר מִיָּדִי מַה לוֹמֵר" ... הוּא פּוֹתַח "הַתְּעַסְקָתִי אֲמָנָם כְּעִקָּר בְּחֶלֶק הַטְּכָנִי שֶׁל הָאֲלֻבוֹם, הַמַּעֲשִׂי. אִךְ תִּתְּפִלְאוּ לְשִׁמַּע, שֶׁבְּמַהֲלָךְ הָעֵמּוּד שֶׁל הָאֲלֻבוֹם - הַהֲתַאֲמָה שֶׁל הַטְּקֵסֵט לְעִצּוֹב וְעוֹד, הַרְגָּשְׁתִּי שֶׁבְּשִׁעַת הָעֶסוֹק בָּזֶה, מִחוּבְתִי לְשִׁמֹר עַל הַמְּחַשְׁבָּה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלִי, שִׁיְהִיו כְּמוֹ שִׁצְרִיךְ לְהִיּוֹת..."

זֶה הָרִי לֹא סֵתָם לְעֵרֶךְ אוֹ לְעִצָּב עוֹד מִשְׁהוּ, אֲלָא לְקַחַת חֲבוּר שֶׁל הַרְבֵּי וְלְהַגִּישׁ אוֹתוֹ לְיֻלְדִים. יֵשׁ בָּזֶה הַמּוֹן אַחֲרִיּוֹת עַל מְנַת שִׁיְהִיָּה כְּמוֹ שִׁצְרִיךְ, קַל וְחֹמֵר כְּשִׁמְדָּבֵר עַל הַבְּחִירָה שֶׁל הַפְּתָגְמִים לְפִי נוֹשָׂאִים אוֹ הַמְּשִׁימוֹת הַשְּׁבוּעִיּוֹת."

וּנְפַתְלֵי מְסִים: "אֲנִי מְקַנֵּה שֶׁהַדְּבָרִים יִפְעִלוּ בִּי וּבְקוֹרְאִים, שִׁיקְחוּ אֶת הַמְּבַצֵּעַ בְּרִצְיוֹנוֹת וַיִּשְׁמוּ, אֶת תִּכּוֹן הַפְּתָגְמִים בְּחַיִּים הַיּוֹם יוֹמִיִּים. אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁתְּלָמִיד שִׁישִׁקִיעַ בְּמִבְצָע, יִרְאֶה בְּעֵתִיד שֶׁכְּאֲשֶׁר הוּא קוֹרֵא פְּתָגְם שֶׁל הַיּוֹם יוֹם, הַיַּחֲס שְׁלוֹ לְכַתּוּב וְהַהֲבָנָה שֶׁל הַדְּבָרִים, יִהְיוּ בְּאִפְנוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּרוּר וּמְכֹר. וְהַעֲקָר שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה נֹזֵכָה לְגֵרָם נַחַת רוּחַ לְרַבֵּי."

ר' אברמי גבירץ
פרק שביעי

מוזמנים לאסיפה?

אתו ומה בדיוק יורי אמר למישהו מהכיתה בכל הזמנים האחרונים. אחר-כך המלמד לא אמר לי כלום ורק אמר שאם יקרה משהו מיחד, שאספר לו."

"אמרתי לכם שזה לא סתם. יש כאן ספור מסבך מאד, והמלמד לא רוצה להפחיד אותנו..." אמר מוישי בעיניו בורקות. מנחם רצה לענות לו, אבל מבטו נעצר על שני אנשים זרים שגראו כמו חב"דניקים, אבל לא מהעיר שלנו. הם התקרבו ושאלו האם בפתח שלנו לומד תלמיד חדש בשם יורי והיכן הם יכולים להפגש עם המלמד שלו.

"אנחנו החברים שלו מהכיתה" אמר מנחם החכם והמשיך מייד, "מה אפשר לעזור עם יורי?"

האנשים נראו מפתיעים והביטו בנו לרגע. מוישי המשיך ואמר "אם אתם מכירים אותו, בודאי תוכלו לספר לנו אם הוא יהודי בכלל ולמה הוא קנה מוזר, ואז... ואז אה... אולי נוכל לעזור."

הבטנו בהם בצפיה. "במה אתם חושבים שאתם יכולים לעזור?" שאל אחד מהם בסקרנות.

המלמד לפתע הופיע משום מקום ונעמד לידנו, "אתם מארגון 'אחים' המקומי?" שאל והושיט יד.

"אכן", ענה אחד מהם ולאחר רגע הוסיף, "מה דעתך שנגניס את החברים האלו של יורי לפגישה?"

"אתה מתכוון ברצינות?" פער המלמד את עיניו בחסר-אמון.

אני חושב שבאותו רגע, דפיקות הלב שלנו יכלו לשבר קיר בטון...

כלם השתתקו בבת אחת, והביטו בי בהפתעה, "הצלצול רוצה לצלצל כבר, אבל הוא לא יכל כי אתם לא נותנים לו..." המשכתי בחיוך ופני האדימו.

מספר גיחוכים נשמעו בין הילדים. זו הייתה בדיחה נחמדה, אבל לא מספיק כדי להצחיק ממש את כלם, או כדי להסביר מה אני בעצם רוצה מהם. הייתי מכרח להמשיך עם עוד שטות. "מאיפה צלצול יכל בכלל לדעת?" שאל בשקט שוקי, התמים של הכיתה... הגיחוכים התגברו ואז מצאתי את עצמי מסביר על צלצולים חכמים שמהברים ליסמארטפונים וזלוח החכם, מספר ילדים החלו להתנבח אם זה בכלל אפשרי או לא. בכל מקרה, יורי חמק הצדה וגם שלומי ויזחקי מצאו פנה לנשם אור ולהרגע.

באחד השעורים, יורי נסה להתחיל לכתב בעברית, הוא העתיק אותיות בודדות מהלוח ואז נעצר. הוא פנה אלי בשקט ובפנים רגועות ושאל אם אוכל לעזור לו. הראיתי לו כיצד המתברת שלי מלאה בכתב מכער, ענק ולא ברור והסתובבתי לקרא למנחם. יורי אחז בחזקה ביד שלי, נעצתי מייד. עיניו הפחולות הביטו בי ברצינות, "אין צורך" הוא אמר, "אם אתה לא יכל, אסתדר לבד".

נשמתי עמקות וחזרתי לשקע בהמשך המשימה. הזכרתי לעצמי שפנרצה הרגשתי משחרר מדאי. לא קנה מהר יורי מרגיש חפשי ומתנהג רגיל.

בהפסקה האחרונה של היום, היה למנחם משהו חשוב לספר. "שאלתי את המלמד", אמר במהירות, "מי זה יורי ואיך אנחנו יכולים לעזור לו בכיתה. המלמד התחיל לשאל אותי אם דברתי

כשהגעתי לפתח, דקות ספורות לפני הצלצול שפותח את היום, ראיתי המלה, התקרבותי במהירות. להפתעתי, במרכז עמד יורי בעצמו, פניו היו פעוסות ולפניו עמדו נזופים שלומי ויזחקי.

כששאלתי מה קרה, נעניתי שיורי פנה ברוסית ליזחקי והודיע לו שזה לא בסדר שהם פנו ודברו עם האיש הענק שמלנה אותו ליחדר'. הם שאלו את יורי מה הבעיה לדבר עם אנשים, והוא פשוט עומד פתח וצועק עליהם שלא יתערבו בדברים שהם לא מבינים.

ראיתי ששלומי נעלב מהעבדה שפועסים עליו מול כלם. תארתי לעצמי שזו גם הרגשה לא נעימה של כשילון בשבילו. הוא התחיל ממש לזעם וכמעט רצה להגיב בצורה לא קפה...

עברתי להביט ברפוז בפנים של יורי. היה נכר שהוא לא רק כועס אלא ממש כמעט ומתחיל לבכות. הרגשתי שצריך לעשות משהו. לא ידעתי מה מתאים כדי להרגיע את יורי

עברו שניות ספורות שבהם הראש שלי עבד בקדחתנות ואז לפתע שמעתי את עצמי צועק בקול גבוה: "די כבר! אתם עושים כאן מדאי הרבה רעש",

повествует о чем-то...

проделана не только работа по их собиранию, но также требующий «глубокой мудрости» труд, состоящий в доступном и понятном изложении для обыкновенного читателя в коротких выражениях самой идеи хасидизма ХаБаДа и её ценности.

Ломка стереотипов

Если до сих пор говорилось о том, что календарь стал чудесным откровением, то следует отметить, что главную роль в этом сыграли словесные высказывания, которые сломали стереотипы в мире ХаБаД.

Каждый из нас знает, что одно из заметных отличий между хасидизмом ХаБаД и учением хасидизма вообще состоит в том, что в учении хасидизма ХаБаД идеи всегда объясняются долго и подробно с многочисленными комментариями, а в хасидизме вообще — трактаты относительно короткие. Разница происходит, разумеется, из подхода хасидизма ХаБаД, который требует от его последователей более сосредоточенного и основательного служения Всевышнему, которое захватывает человека целиком, для чего требуются объяснения и подробные толкования.

И вот появляется хабадская книга в непривычном формате, в которой находим выражения и словесные высказывания по форме короткие, но глубокие по содержанию. В этом и заключается великое чудо книги «Гайом йом»: обширное и разностороннее учение ХаБаД сжато внутри словес-

ных
высказываний «Гайом йом».

И при этом они сохранили всю глубину высказываний и идей ХаБаД — Хохма, Бина, Даат (мудрость, понимание, знание), требующих внутренней основательной работы.

В краткой форме гл бокое содержание

Как отмечено на титульной странице книги — словесные выражения были собраны только и исключительно из собрания рукописей адмора Раяц (Это ещё один повод ощутить связь с Ребе!). И они охватывают основы путей хасидизма и его сущность. Для каждой хасидской даты, йом тов и холь га-моэд существует словесное высказывание, которое посвящено достоинству этого дня. А для других дней года сделана подборка из ассортимента основных тем хасидизма. Следует отметить, что в своё время эти словесные высказывания были воистину новыми для большинства хасидов. Действительно, в те времена были напечатаны лишь единичные книги по основам хасидизма такие, как «Тания» и «Тора ор», небольшое количество сихот (бесед) адмора Раяц. Так вышло, что источники словесных высказываний сборника «Гайом йом» не были в свободном доступе.

Итак, можно подвести итог высказыванием одного хасида: «Подобно тому как изучающий недельную главу из года в год, сам делается знатоком письменной Торы, а изучающий уроки Тании (изучая ХиТаС[т]) получает общие знания основ хасидизма — так изучающий каждый день словесные выражения в «Гайом йом» через высказывания светочей хасидизма устанавливает в своей душе общее знание о путях хасидизма и основах хасидского поведения».

Вот перед нами отрывок из письма, которое написали Ребе руководители колелей ХаБаД в Иерусалиме: «Этот сборник глубок по содержанию... Прядок, им установленный, удивительно удобен в ежедневном использовании. Он очень хорошо принят не только хасидами, но и другими религиозными кругами. И от всего сердца мы говорим: "Огромное спасибо!"».

Каждый день

Часть третья

р. И. Дальвин,
пер. Э.Альтшулера

В предыдущих номерах «Ахайаль» вышли две статьи, посвящённые предыстории сборника «Гайом йом». Из них читатель смог узнать кому было поручено составление сборника, когда и как он был издан, какие многочисленные похвалы получил. В третьей статье из этой серии р. Йоси Дальвин объясняет, что же особенного в книге «Гайом-йом»? Что за великие открытия скрыты под обложкой маленькой книги? И почему её содержание ломает стереотипы?

Выдающаяся и уникальная книга

Так в чём же на самом деле особенность этой книги? Об этом до сих пор не было сказано.

Начнём с того, что календарь «Гайом йом» кардинально отличается от всех прочих существующих календарей, не только хасидским содержанием, которым наполнен каждый календарный день, главное его отличие состоит в том, что это единственный календарь, который начинается и заканчивается датой йуд-тет (19) кислева — новым годом хасидизма...

К тому же выход в свет этого календаря в самый разгар Второй Мировой войны стал уникальным событием. Появился не просто ещё один календарь, содержащий расписание дня для соблюдающего еврея — время восхода и заката, начало и исход субботы, но календарь, указывающий, чем нужно наполнить этот день в плане учения и каким образом это сделать! По выражению р. Раяц: «Изо дня в день ведется рассказ» (Тегилим, 19:3) — каждый день что-то говорит. Это «Гайом йом» в его истинном значении, что каждый день — это день, который ...»

Другими словами, главное «открытие» этого календаря было, разумеется, в его содержании. В календаре изложены уроки ХиТаС(т) на каждый день, хабадские обычаи, соответствующие периоду, и главное — хасидские высказывания из учения хасидизма ХаБаД, и его наставления. Все высказывания были взяты из рукописей адмора Раяц. Они охватывают глубокой мудростью все основы и пути хасидизма, подразумевая важность пробуждения к служению Всевышнему в ежедневной жизни.

Книжка мала — открытия велики

Давайте подробно разберём особенности этой книги и лучше поймём, в чём заключается её великое открытие. Прежде всего, новизна «Гайом йом» в том, что в нём уроки ХиТаС(т) распределены по дням. Может быть не всем известно, но эти уроки ХиТаС(т), с которыми сегодня знаком каждый хасид, и воспринимает их частью себя, изначально вошли в обязательный список изучаемых предметов только благодаря «Гайом йом»! До выхода в свет сборника не было распределено освоение разделов Тании в соответствии с порядком каждого дня на весь год. И хотя и ранее хасиды изучали Танию, читали Тегилим и учили Хумаш (Пятикнижие) каждый день, но не единым для всех установленным способом. Адмор Раяц разделил Танию для календаря «Гайом йом», и, таким образом, сформировались уроки ХиТаС(т), одинаковые для каждого. Это первое нововведение, которое установил «Гайом йом».

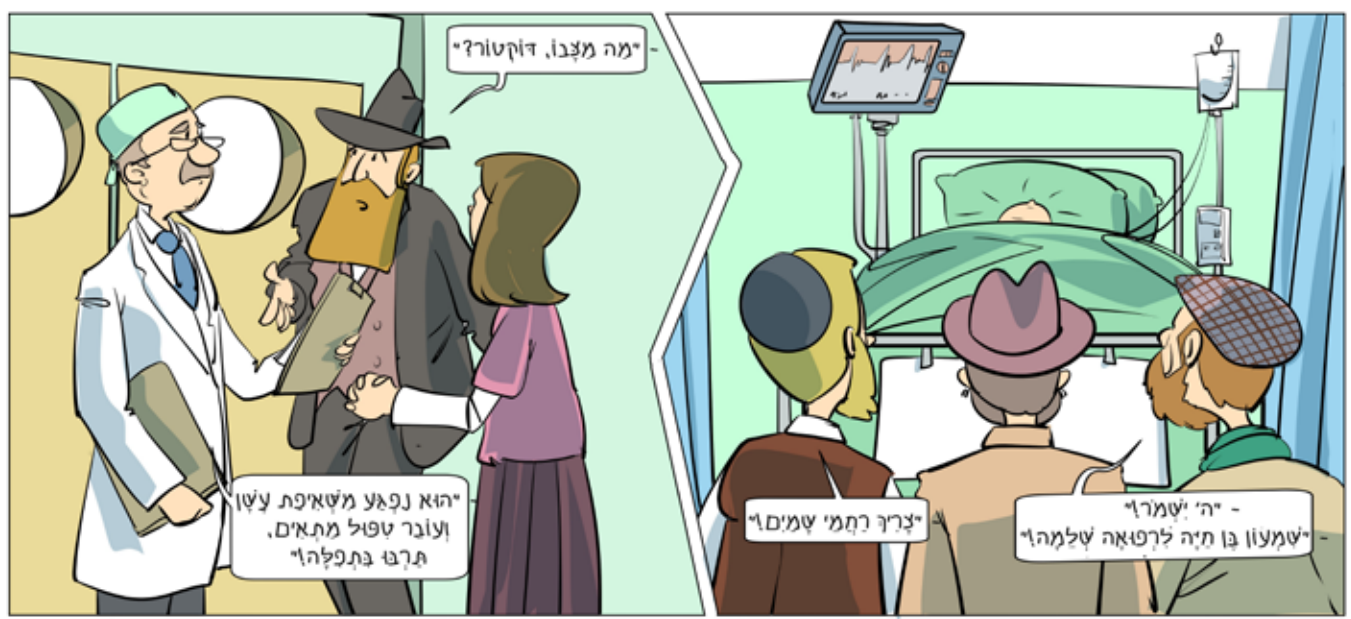
Как было сказано выше, главной особенностью «Гайом йом» является собрание словесных хасидских выражений — «жемчужин и драгоценных камней», которые р. Раяц достал из своих великих сокровищниц. Некоторые называли эти высказывания «письменной Торой служения Всевышнему», а некоторые — «Кицур шулхан арух (так называется краткий кодекс галахических постановлений) дворцов хасидизма».

При подготовке хасидских высказываний была

הכפר 4 איכות

עלילות

פרק ח' כתב: ר' שניאור קעניג, איור: רפאל דרוק

"מה מצבו, דוקטור?"

"הוא נקעע מ'פאיפת' ע'פון ועובר טפל מתאים. תרוב בתפלה"

"צ'רד' ר'מ' ע'מיסו"

"ה' י'סר' - י'סמעון בן מ'יה לר'פואה ע'למהו"

הרמב"ן אומר ע'מדת הענוה היא המדה הטובה ב'יתרו"

"ק'דא' ע'נתמזק במדות טובות!"

"מה ע'לית'?"
- "הכל בגלל התחרותיות המטפשת הזו!"

ובצ'ביל מה?
טפת גאון מדמהו"

- "ע'יהיה לזכות ע'מעוון"

ובכפר:

אתה מקבל בקוברים ע'ל משקה ממעון החכמה, או רק מזמון?"

"רק מזמון"

"תבל, משקה ע'ר ע'ר..."

"רק מזמון"

"צ'ביעת כל הבית הע'רוף תעלה לק' 50 מט'בעות"

- "מההה? או ל' ק'זה ס'כום"